

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: TT-20S/108/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2021200222
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Machová, Ph.D.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:2021200222.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8 TT-20S/108/2021

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D., a z členov senátu JUDr. Lukáša Galla (sudca spravodajca) a A. B. C., vo veci žalobcu: 1) D. E. F., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom G. H. I. XX, XXX XX J., 2) K. D. F., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom G. H. I. XX, XXX XX J., zastúpení: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Prievozská 4, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51003848, proti žalovanému: mesto Trnava, Ulica Hlavná 1/1, 917 71 Trnava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OSaŽP/38468-83851/2021/Zs zo dňa 07.07.2021, takto

rozhodol:

8 TT-20S/108/2021

I. Správny súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

7 TT-20S/108/2021

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Žalobcovia dňa 25. 06. 2021 doručili žalovanému ohlásenie drobnej stavby (ďalej len „ohlásenie“) podľa § 57 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v relevantnom znení (ďalej len „stavebný zákon“), umiestnenej na G. H. I. XXXX/XX, XXX XX J., or. číslo XX, súp. č. XXXX, parc. č. pozemku XXXXX/XXX, druh pozemku ostatná plocha, katastrálne územie J., druh stavby – oplotenie pozdĺž pravej hranice pozemku (susedná parc. č. XXXXX/XXX) a pozdĺž zadnej hranice pozemku (susedná parc. č. XXXXX/XXX), účel ohlasovanej stavby – vymedzenie hranice pozemku vo vlastníctve žalobcov a doplnková funkcia k objektu rodinný dom so súp. č. XXXX umiestnený na parc. č. XXXXX/XXX (ďalej len „stavba“).

2. Dňa 07. 07. 2021 žalovaný vydal Oznámenie o neprijatí ohlásenia drobnej stavby č. OSaŽP/38468-83851/2021/Zs (ďalej len „oznámenie“), v ktorom na základe podaného ohlásenia žalobcami vyjadril nesúhlas s realizáciou navrhovanej drobnej stavby, ktorá mala byť umiestnená

v lokalite zaradenej v zmysle Územného plánu mesta Trnava s funkčným kódom Z 02 – Plochy parkov. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na záväznú časť Územného plánu – VZN č. 466 o Územnom pláne mesta Trnava a o regulatívoch a limitoch využitia územia a zásad pre ďalší rozvoj mesta, konkrétne čl. 18 Zoznamu verejnoprospešných stavieb, v ktorom pod bodom b) označenom Verejnoprospešné stavby na úseku životného prostredia je zaradené aj budovanie parkových plôch na severnej strane Kamennej cesty na vymedzených plochách. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že v zóne s funkčným kódom Z 02 – Plochy parkov je cieľom zabezpečiť verejnú prístupnosť parkov a malých parkových plôch. Na základe týchto skutočností je preto podľa žalovaného neprípustné v predmetnej lokalite oplocovať pozemky za rodinnými domami v priestore medzi zadnými oploteniami rodinných domov a Kamennou cestou. Žalovaný preto dospel k záveru, že ohlásenie neprijíma.

II.

Správna žaloba

3. Oznámenie napadli žalobcovia včas podanou správnu žalobou, ktorú doručili pôvodne na Krajský súd v Trnave dňa 07. 09. 2022. Žalobcovia považovali oznámenie za konečné, keďže žalovaný pri jeho vydaní nepripustil podanie opravného prostriedku, a zároveň spôsobilé zasiahnuť do ich práv a právom chránených záujmov. Podľa názoru žalobcov žalovaný pri vydaní opatrenia postupoval v rozpore so zákonom, pretože podľa § 57 ods. 1 a ods. 2 stavebného zákona mohol žalovaný po podanom ohlásení postupovať výlučne tak, že by vydal písomné oznámenie, že voči stavbe nemá námietky alebo že by žalobcom určil, že ohlásenú stavbu môžu uskutočniť len na základe stavebného povolenia (t. j. že by v prípade nesúhlasu odkázal žalobcov na stavebné konanie). Žalovaný podľa názoru žalobcov preto rozhodol spôsobom, ktorý stavebný zákon nepredpokladá, čím im odňal právo na posúdenie stavby v riadnom stavebnom konaní, ktorého súčasťou by bolo aj zachovanie dvojinštančnosti posudzovania súladnosti drobnej stavby s územným plánom žalovaného. Podľa žalobcov žalovaný rozhodol v rozpore so zásadou legality, čím došlo z jeho strany k porušeniu ustanovení o konaní pred ním, ktoré malo za následok vydanie nezákonného opatrenia. Na základe uvedených skutočností preto žalobcovia navrhli, aby súd zrušil oznámenie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie a zároveň im priznal právo na úplnú náhradu trov konania.

III.

Vyjadrenie k žalobe

4. K žalobe sa podaním doručeným na súd dňa 26. 01. 2022 vyjadril žalovaný. Žalovaný prezentoval stanovisko, že oznámenie nie je správnym rozhodnutím, nemožno sa proti nemu odvolať, pričom na prijatie ohlásenia sa primerane vzťahujú ustanovenia o základných pravidlách konania podľa § 3 Správneho poriadku. Žalovaný ďalej uviedol, že po ohlásení skúmal, či sa jedná o drobnú stavbu podľa § 55 ods. 2 stavebného zákona, či jej realizáciou nedôjde k zásahom do vlastníckych alebo iných práv a právom chránených záujmov iných osôb a či nebudú ohrozené verejné záujmy, pričom zároveň poukázal na schválený územný plán mesta, ktorého záväzná časť je vyhlásená všeobecne záväzným nariadením. Žalovaný prezentoval argumentáciu, že po preskúmaní ohlásenia zistil, že pozemok, na ktorom žalobcovia stavbu ohlásili, sa podľa záväznej časti územného plánu nachádza na plochách funkčne definovaných ako Z02 – Plochy parkov, na ktorých sa má zachovať ucelený útvar, a preto jeho delenie a oplocovanie na menšie časti je v rozpore s týmto plánom. Ohlásenie stavby preto žalovaný považoval za rozporné s územným plánom mesta Trnava. Žalovaný zároveň poukázal na ním vykonané miestne zisťovanie, z ktorého vyplynulo, že predmetné pozemky boli po obvode už oplotené pletivom do výšky 2 metre, pričom oceľové stĺpiky boli do zeme ukotvené vrutmi, resp. betónovou pätkou z čoho vyplynulo, že žalobcami ohlasovaná stavba už bola na pozemku zrealizovaná. Z uvedeného dôvodu by preto podľa žalovaného už nebolo účelné a hospodárne určiť, že stavbu možno vykonať len na základe stavebného povolenia a súčasne vyzývať žalobcov na doplnenie podania a následne uskutočniť postup podľa ustanovení stavebného zákona. Pokiaľ bolo podľa žalovaného zistené, že stavba je na predmetnom pozemku postavená, nebolo možné postupovať len tými dvoma spôsobmi, ako to uviedol žalobca vo svojej žalobe. Žalobcovia si podľa názoru žalovaného sami odobrali právo na to, aby konanie o ich návrhu skončilo vydaním stavebného povolenia podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona. Žalovaný okrem uvedených skutočností dodal, že po zistení, že ohlasovaná stavba je postavená, začal následne z úradnej povinnosti konanie o dodatočnom povolení stavby podľa § 88a stavebného zákona.

IV.

Replika žalobcu

5. Žalobcovia sa podaním doručeným súdu dňa 14.09.2022 vyjadrili k vyjadreniu žalovaného. Uviedli, že pokiaľ by žalovaný dodržal riadny procesný postup orgánu verejnej správy, mohli by žalobcovia v rámci riadneho dvojinštančného konania namietat' argumentáciu žalovaného ohľadne zákonnej prekážky pre realizáciu ohlásenej stavby. Žalobcovia podľa svojich tvrdení boli tohto práva žalovaným pozbavení, pričom žalovaný podľa nich zároveň prekročil svoje právomoci, keď sa odvolal na princíp hospodárnosti. K vyjadreniu žalovaného, ktoré sa týkalo nesúladu navrhovanej stavby so záväznou časťou jeho územného plánu, žalobcovia uviedli, že súlad stavby by preukázali, keby žalovaný postupoval podľa § 57 ods. 1 stavebného zákona. Týmto by sa podľa žalobcov otvorila otázka prípustnosti zásahu do práva vlastníka nakladať so svojím nehnuteľným majetkom na základe záväzného regulatívu územnoplánovacej dokumentácie obce aj v minimálnom rozsahu (v rámci uskutočnenia drobnej stavby) tým, že tento majetok obec zahrnie do tzv. ochranného pásma parkových plôch žalovaného. Zásah do vlastníckeho práva sa preto podľa žalobcov môže uskutočniť len zo zákonných dôvodov a zákonným postupom. Žalobcovia konštatovali, že nemajú vedomosť o tom, kto a kedy realizoval žalovaným zistenú nepovolenú stavbu na ich pozemkoch, ktorej nie sú vlastníkami, pričom z ich strany nedošlo k úkonom, ktoré by odôvodňovali uplatnenie ustanovenia § 60 ods. 2 stavebného zákona. Žalobcovia pridržiavajúc sa svojej pôvodnej žalobnej argumentácie navrhli rozhodnúť v súlade s pôvodným žalobným návrhom.

6. K replike, ktorá bola žalovanému doručená dňa 25.11.2022, sa žalovaný nevyjadril.

V.

Relevantná právna úprava

7. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) rozhodnutím orgánu verejnej správy je správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

8. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP opatrením orgánu verejnej správy je správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

9. Podľa § 493e SSP konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

10. Podľa § 54 stavebného zákona stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

11. Podľa § 57 ods. 1 stavebného zákona stavebník je povinný uskutočnenie stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác uvedených v § 55 ods. 2 vopred písomne ohlásiť stavebnému úradu. K ohláseniu drobnej stavby pripojí jednoduchý situačný výkres; ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), pripojí podklady s náležitosťami žiadosti o stavebné povolenie a projektovú dokumentáciu. Stavebný úrad môže určiť, že ohlásenú drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

12. Podľa § 57 ods. 2 stavebného zákona stavebník môže uskutočniť stavby, stavebné úpravy a udržiavacie práce ohlásené podľa odseku 1 len na základe písomného oznámenia stavebného úradu, že proti ich uskutočneniu nemá námietky. K písomnému oznámeniu stavebný úrad pripojí overený jednoduchý situačný výkres a ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), k písomnému oznámeniu pripojí overenú projektovú dokumentáciu. Stavebník môže začať uskutočňovať ohlásenú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce do dvoch rokov odo dňa jeho doručenia stavebníkovi, pokiaľ stavebný úrad neurčí inak. Ohlásenú reklamnú stavbu, na ktorej najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², môže stavebník začať uskutočňovať len do jedného roka odo dňa doručenia oznámenia stavebnému úradu stavebníkovi, pokiaľ stavebný úrad v odôvodnených prípadoch neurčil na začatie stavby dlhšiu lehotu.

VI.

Posúdenie vecí správnym súdom

13. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“), začal s účinnosťou od 1. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“), na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende vo všetkých veciach z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s Rozvrhom práce správneho súdu na rok 2025 v znení Dodatku č. 3 účinného od 01.07.2025, bola vec pridelená náhodným výberom na prejednanie a rozhodnutie do novovzniknutého senátu a registra 10S správneho súdu.

14. O žalobe rozhodol správny súd bez nariadenia pojednávania podľa § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku dňa 10. 10. 2025 rozsudkom, ktorý bol v rovnaký deň podľa § 137 ods. 3 druhá veta Správneho súdneho poriadku vyhlásený vyvesením skráteného písomného vyhotovenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. So zreteľom na dátum nápadu žaloby správny súd v súlade s § 493e Správneho súdneho poriadku konal a rozhodoval vo veci podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku v znení účinnom k 30. júnu 2023.

15. Podstata žalobnej argumentácie žalobcov spočívala v námietke o nezákonnom postupe žalovaného, ktorý nerozhodol jednou z dvoch možných alternatív podľa § 57 ods. 1 alebo ods. 2 stavebného zákona a zároveň v námietke o odňatí práva na posúdenie stavby v súlade s územným plánom žalovaného v riadnom dvojinštančnom stavebnom konaní.

16. V rámci preskúmania žalobných bodov správny súd postupoval v súlade podľa § 62 ods. 1 SSP, kedy prihliadol len na tú žalobnú argumentáciu, ktorá bola uplatnená pred uplynutím lehoty na podanie žaloby. Na žalobné body, ktoré boli vznesené po uplynutí uvedenej lehoty (v replike) preto správny súd neprihliadol (obdobne aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Svk/5/2023 zo dňa 30. 5. 2024, bod 19).

17. Správny súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Najvyššieho správneho súdu SR (napr. sp. zn. 3Svk/53/2023) ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. III. ÚS 502/2015) ktorá uvádza, že správne súdnictvo je primárne prostriedkom ochrany subjektívnych práv adresáta výkonu verejnej správy a len sekundárne je kritériom poskytovania tejto ochrany zákonnosť verejno- mocenských aktivít verejnej správy. Prieskum napadnutého rozhodnutia sa nemá zameriavať len na nápravu nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého. Preto nemožno vyhovieť takému návrhu na začatie konania v správnom súdnictve, ktorého prerokovanie síce vedie k zisteniu formálneho rozporu činnosti verejnej správy so zákonom, no zároveň v ňom nebude preukázaný žiaden zásah do individuálnej sféry navrhovateľa. Rovnako nemôže súd bez ohľadu na žalobné námietky preskúmať napadnuté rozhodnutie v širšom rozsahu ako žalobca sám vymedzil, pokiaľ nejde o prípady stanovené zákonom.

18. Ustanovenie § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku vo vzťahu k aktívnej žalobnej legitimácii fyzickej a právnickej osoby upravuje dve podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené preto, aby takáto osoba mohla preukázať svoje oprávnenie podať všeobecnú správnu žalobu. Týmito podmienkami sú: (i) postavenie účastníka v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie alebo oznámenie orgánu verejnej správy a (ii) ukrátenie na subjektívnych právach spojené s vydaním napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Zamietnutie správnej žaloby samo o sebe neznamená, že v správnom súdnom konaní preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy netrpí žiadnymi vadami, ktoré by mohli viesť k ich zrušeniu. Správny súd správnu žalobu zamietne aj vtedy, ak zistí, že zákon bol síce porušený, avšak žalobca nebol ukrátený na svojich právach. Na základe dispozičného princípu, na ktorom je správne súdnictvo postavené (§ 5 ods. 5 SSP), nemôže správny súd aktívne vyhľadávať za žalobcu dôvody vedúce k zrušeniu preskúmaného rozhodnutia orgánu verejnej správy a žalobu zamietne (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/32/2022 zo dňa 27. 6. 2024).

19. Správny súd preskúmaním žaloby zistil, že v rámci žalobných bodov sa žalobcovia najskôr zamerali na charakteristiku napadnutého oznámenia ako správneho aktu podľa § 3 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, ďalej na námietky odopretia možnosti podať voči opatreniu opravný prostriedok,

a tiež na námietky týkajúce sa odopretia ich práva, aby sa ohlásenie skončilo vydaním stavebného povolenia. Zároveň žalobcovia smerovali svoje námietky na nesprávnosť formy vybavenia ohlásenia a na prezentáciu ich názoru, že žalovaný mal na výber len z dvoch zákonom predpokladaných postupov, z ktorých ani jeden neaplikoval.

20. Správny súd má za to, že oznámenie je možné považovať za správny akt majúci povahu opatrenia v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) SSP, ktorý je spôsobilý byť predmetom prieskumu v rámci správneho súdneho konania. Vydaním oznámenia žalovaný neprijal ohlásenie žalobcov (tzn. vydal negatívne stanovisko), čím mohlo dôjsť k priamemu dotyku na ich právach alebo na ich právom chránených záujmoch. Nie je sporné, že žalobcovia boli účastníkmi istého druhu administratívneho konania, ktoré v ich prípade začalo ohlásením stavby a skončilo vydaním žalobou napadnutého oznámenia. Samotné postavenie žalobcov ako účastníkov administratívneho konania ale pre založenie ich aktívnej legitímácie na podanie správnej žaloby nepostačuje. Vyžaduje sa aj ich kvalifikované tvrdenie, že ich subjektívne práva alebo právom chránené záujmy boli napadnutým rozhodnutím (opatrením) porušené alebo priamo dotknuté (viď citovaný rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/32/2022).

21. Z podstaty argumentácie žalobcov (bod 18. rozsudku) preto pre správny súd nevyplýva, že by špecifikovali konkrétne dopady účinkov napadnutého opatrenia na ich subjektívne práva. Znamená to, že ak žalobcovia napríklad namietajú, že na základe opatrenia došlo k odňatiu ich práva na posúdenie stavby v dvojinštančnom stavebnom konaní (čo možno považovať za jediný konkrétne uvedený dopad na ich subjektívne práva), tak ďalej už neuvádzajú, že či a ako im bolo opatrením znemožnené, aby následne stavebné konanie sami iniciovali, resp. či vydaním opatrenia vznikla prekážka pre to, aby mohli podať žiadosť o vydanie stavebného povolenia. Teda žalobcovia nevysvetlili a nepreukázali príčinnú súvislosť medzi vydaným opatrením žalovaného a tvrdým odňatím práva na posúdenie stavby v stavebnom konaní. Žalobcovia nevysvetlili ani neoznačili ustanovenie, z čoho má vyplývať odňatie práva na posúdenie stavby v riadnom stavebnom konaní. Správny súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na fakt, že ak by aj žalovaný určil žalobcom, že ohlásenú stavbu môžu uskutočniť len na základe stavebného povolenia (t. j. by žalovaný postupoval/rozhodol tak, ako žalobcovia sami v žalobe uvádzajú), žalobcovia by aj tak museli uskutočniť procesný úkon, teda podať žiadosť o stavebné povolenie v zmysle § 58 a nasl. stavebného zákona, v čom im neuvedenie takéhoto záveru žalovaným podľa § 57 ods. 1 stavebného zákona ale nebránilo. Žalobcami označený dopad na ich subjektívne práva je tak vymedzený veľmi široko, abstraktne, bez konkretizácie toho, aký postup, na ktorý by mali mať inak v zmysle zákona právo, im bol odopretý a bez uvedenia príčinnej súvislosti s napadnutým opatrením.

22. Správny súd preto uzatvára, že pokiaľ sa žalobcovia zamerali len na samotný prieskum zákonnosti prostredníctvom žalobnej námietky podstatného porušenia ustanovení o konaní pred žalovaným (§ 191 ods. 1 písm. g/ SSP) bez dostatočnej identifikácie dopadov (porušení, dotyku) na ich subjektívne práva, tak takéto námietky nie sú spôsobilé založiť vadu preskúmaného opatrenia, pre ktorú by bolo potrebné pristúpiť k jeho zrušeniu. Správny súd v súlade so spomínanou judikatúrou len dodáva, že správne súdnictvo nie je pokračovaním správneho konania a úlohou správnych súdov nie je nahrádzanie činnosti správnych orgánov.

23. Zhrnutím uvedených záverov preto správny súd posúdil žalobu ako nedôvodnú a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

24. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 Správneho súdneho poriadku, kedy žalovanému ako úspešnému účastníkovi v konaní právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože nezistil také dôvody, pre ktoré by takéto priznanie bolo možné spravodlivo požadovať.

25. Rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať oprávnený subjekt (§ 442 SSP), a to v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.